

SLOVENSKI NAROD.

Izbaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravištv o je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledalska stolba“.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim je potekla koncem leta naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravištv o „Slov. Naroda“.

O novem letu.

Za nami je staro, v veselej zabavnej družbi pokopano, pred nami pa novo leto z vso svojo negotovostjo, z vsemi upi in živimi nadami, s katerimi ga pozdravlja človeški rod, ki si svoje težave, skrbi in izgode lajša in blaži z lahkonomo nado, ter si bodočnost v svoji domišljiji vedno in dosledno predstavlja lepšo in ugodnejšo, nego je pozneje v istini.

A dasi je nuda izmed najlepših darov nebeških, dasi mi iskreno želimo, da bi ravno pričetno leto bilo srečno in veselo v vsacem oziru, da bi naš narod dosegel vsaj nekoliko svojih pravic in onih pogljev, ki so za njegov obstanek, za njegov razvoj in za njegovo blagostanje neobhodno nujni, vendar pri mladokrvnem premišljanju ne nahajamo ničesar, kar bi v nas vzbujalo preverjenje, da utegne baš novo leto biti izredno plodno in narodom koristno.

Ni povoda in tudi ne posebno očitnega vzroka, da bi z veliko bojaznijo se ozirali v bližnjo bodočnost, isto tako pa od novega leta tudi velikih pridobitev pričakovati ne smemo. Kamor koli se ozremo, opažamo nekako zatuhlo tišino, povsod se vli, kako se utrjujejo postojanke, iščejo in snujejo nove zveze, kako se pripravljajo in oborožujejo

vse države nasproti možnim dogodkom, ki utegnejo prarresti in predručiti naš stari kontinent. Na milijne dobro izvežbanih in oboroženih vojakov čaka brega klica, in več milijard znaša vojni budget evropskih držav. Pod pezo oboroženega miru vzdihajo in trpe evropski narodi že dolgo vrsto let in premembe se tudi v tem letu še ni nadejati in sploh tako dolgo ne, dokler bode negotovost in napetost političnega položaja in skrb za obstanek zahtevala, da se najboljše sile uporabljajo za vojaške namene.

In če si ogledamo notranji položaj Avstrije in naše ožje slovenske domovine, vidimo na prvi hip, da je tu mnogo še negotovega, nedodelanega, neosnovanega, da imamo pred seboj še mnogo političnih bojov, veliko, jako veliko narodnega, resnega dela.

In tega resnega dela se nam je z vso energijo poprijeti. Čim resneje, čim vztrajneje bomo delali in se trudili, tem hitreje in tem gotoveje dosegli bomo zaželjeni smoter. Ravno o nas velja pregovor: „Vsak narod ima toliko politične važnosti, kolikor je zasluži“ in „Pomagaj si sam in pomaga ti Bog“.

V prvej vrsti moramo tedaj sami prijeti za dele z vso odločnostjo, širiti moramo narodno idejo, narodno zavest, pri vsakej priliki z vso žilavostjo potezati se za pravice in niti za las odjenjati od tega, kar nam gre po naravi in po obstoječih zakonih. Ako bode vsak narodnjak zadostil v tej zadevi svoji svetelj dolžnosti — po dosedanjih skušnjah smemo se tega po vsej pravici nadejati — potem bodo naši boji, naši naporji kakor intenzivni, tako tudi vspešni in naš narod in njega zahteve bodo tudi na merodajnem mestu našle odmev in se morale jemati v poštev in potem nastala bode brez dvojbe za nas boljša bodočnost, katera bode tem lepša, ker smo si jo deloma sami izvojevali in pridobili.

Ko tedaj v novem letu in v pomnoženej obliki stopamo pred slovensko občinstvo, zagotavljam, da bode naš list i v bodoče ostal zvest svojemu programu, da bode z vsemi svojimi silami delal v navedeno svrhu, prosimo pa tudi vse narodnjake, da se o novem letu z novim, podvojenim veseljem in z vso odločnostjo poprimejo narodnega dela, da pri tem delu vztrajajo. Potem bomo koncem tekočega leta lahko z veseljem in zadovoljstvom ozirali se na

preteklo jednoletno dobo, potem bomo se zanašali da se bodo naše nade in naše želje vsaj delov, izpolnile.

Za „Mir“.

Pretekli sti dve leti, odkar je starosta koroških narodnjakov poslal mej slovenski svet veselo novico, da namerava izdajati list za koroško ljudstvo. Ta vest vzbudila je povsod mej Slovenci veliko veselje; od vseh krajev hiteli so narodnjaki, da priskočijo na pomoč buditelju koroških naših bratov.

Jedva dve leti — kratek čas — izhajal je „Mir“ ali kaka sprememba!

Prej bilo je na Koroškem v narodnem oziru kakor v naravi po zimi: vse otrpelo; povsod dremanje in spanje. Sedaj klije pa povsod novo življenje, povsod vidimo veselo gibanje!

Na najvažnejšem, na šolskem polju pribrili so si koroški Slovenci znaten uspeh, ter položili s tem temelj daljnemu napredku: Jedna občina vsaj ima že od jeseni sem na pol slovensko šolo. Pa oglasile so se že druge občine, nastopile isti pot, in pričakovati je, da ne bode dolgo, ko bomo čuli, da si je na Koroškem že druga, tretja občina izvojevala tako šolo!

Pri volitvah v občinske odbore borili so se že koroški kmetje pod načelom narodnosti, ter zmagovali.

Korošci, naši bratje, začeli so se zavedati, da so slovenskega rodu. Iskrica, katero je užgal blag rodoljub, raznetila je ogenj narodnosti na Koroškem. Čuvajmo ta ogenj, da ne ugasne; skrbimo, da postane mogočen plamen, ki bode ogreval srca vsega slovenskega ljudstva na Koroškem!

Narodni sovragi naši živo čutijo imenitnost „Mira“, ter mu želijo pogin prej ko mogoče. Svoja pia desideria izraževali so po svojih glasilih, češ, „Mir“ po novem letu ne bode več vznemirjal zidarjev, ki zidajo nemški most od Balte do jadranskega morja. Ali njihovi upi bili so prazni. „Mir“ bode izhajal kakor dozdej, delal bode krepko in neustraheno klical bode koroško ljudstvo, da se zbira okolo naše trobojnice, ter stoji kakor skala za pravice in napredek slovenskega naroda!

Zopet se obrača g. Einspieler do nas, ter nas prosi pomoči. Te pomoči mu ne smemo odreči! Mi živimo v resnih, ozbiljnih časih. Prej, nego se nadejamo, bode se morebiti razlegel po Avstriji zopet

LISTEK.

Casnikarstvo in naši časniki.

(D dalje.)

Navedeno nam je označilo le pisatelje novinarskega urada, sledeče pa naj pojasnjuje njih delovanje po časopisih. Dokler še ni bilo novinarskih uradov, pomagale so si vlade po drugej poti, da bi s svojimi namerami prodrle mej občinstvo, da bi prišle do večjega upliva v časopisji. Na skrivnem so si tavadno za kaj dragi denar nakupile veljavne in razširjene časopise, ki so potem vladi pot gladili v javnem mnenju. Časih so pa vlade na skrivnem zase pridobile na videz nezavisne može, zlasti pisatelje, ki so z obilim vladnim t. j. državnim denarjem osnovali nov časopis ter ga v vladnem smislu uredovali in na svetlo dajali. Vse te časopise, naj so bili vlade popolna lastnina ali ne, podpirala je vlada na skrivnem neprestano, pošiljala jim denarje, poštne belege in vesti, važna poročila,

ki so občinstvo posebno zanimala in katerih drugi časopisi vsaj tako hitro niso mogli dobiti. Navadno so vsaj za nekaj časa taki časopisi ohranili svojo navidezno nezavisnost v očeh čitateljskega občinstva. Vladi je to posebno služilo, ker je v teh časopisih, na videz nezavisnih glasilih javnega mnenja, svoje namere in naredbe zagovarjala in razširjala dosta ložje, kot v listih, ki nosijo cesarskega orla na čelu. Nobena prevara pa dolgo ne traja. S časom je občinstvo spregledalo razmerje mej vlado in na videz nezavisnim časopisom, pravim to razmerje je spregledalo občinstvo t. j. več ali manj čitateljev, nikdar pa ne vi. Da so ti prebrisanci odtegnili podpiranemu časopisu svoje zaupanje, pomagalo ni dosti, kajti časopis je bil že pregloboko se ukoreninil. Tem časopisom pravimo „oficiozni“ (pozlačena konja za dobro besedo slovensko) ter jih ločimo od „oficielnih“ ali „uradnih“.

Da vlada popolnem svojevoljno ravna z uradnimi časopisi, znano je v obče; a po gostem ravnanju tudi z oficioznimi listi, jako osorno; po njenej volji morajo ti danes z vso navdušenostjo in z vsemi

mogočimi besedami zagovarjati in lepšati isto stvar, ki so jo včeraj ali pred jednim tednom srdito pobijali in zavračali. Ravno s temi oficioznimi listi imajo pisatelji novinarskega urada mnogo neprestanega dela. A glavna naloga novinarskemu uradu je vladnej politiki pot gladiti v nezavisne časopise; glavna naloga mu je pridobiti in preslepiti ureditelje in izdatelje nezavisnih zeló razširjenih in veljavnih časopisov, da sprejemajo in prijavljajo razprave, članke in dopise, ki izvirajo iz novinarskega urada ali pa prihajajo od navdihnenih pisateljev, za večji ali manjši denar služečih rečenemu uradu. Ti plačani navdihneni pisarji se obračajo s svojimi dopisi in članki do urednikov nezavisnih časopisov ter ponujajo svoje izdelke ali zastoj ali za pičlo plačilo. Res so ti najetniki prave marionete, ki po škrcpih plešejo, a urednikom nezavisnih listov se vendar prikupijo, ker jim poročajo o imenitnih ali nedognanih stvareh, katerih drugi pisatelji še ne poznajo, katerih tudi poznati ne morejo. Po svojih skrivnih zavezah z vlado in vladnimi krogi so večkrat lahko panjali uredništvu dogodke ali namerane sklepe

klic, ki bode klical na boj, na volišče. Takrat se o odločevalo ali bodo napočili za nas na novo časi najhujšega tlačanja, časi, v katerih nas bodo narodni sovražniki naši, kakor že groze, pretepali s škripni, ali pa, da se okrepiča sedanja večina v državnem zboru, ki hoče izvesti enakopravnost za vse avstrijske narode. Vsak glas, vsak poslanec bode važen. Korošci, naši bratje neso bili dosedaj tako leni, da bi imeli poslanca, ki so ga sami izvolili, bi pouzdignil za nje v državnem zboru svoj terjal njihove pravice.

Ne sme tako ostati! Zadnjič propal je Enspieler v Celovškem okraji samo z 12 glasov, v drugem, Beljaškem okraji ostali so Slovenci samo za 30 glasov v manjšini. Tukaj je torej vsem okraji zmaga gotova, v drugem zmaga!

Volitve za deželni zbor koroški so pred durmi; ne motim, vršile bodo se letos. Do sedaj za je v Celovci jedini gosp. Enspieler slovenski na Koroškem. Mirova naloga bodi, da v nje ne bode več sam, da dobi par krepkih lačev; v koroškem deželnem zboru par nenehnih soborilcev v svetem boji za pravice slova naroda.

V takih časih ne smemo skopo stiskavati željov. Glejmo nasprotnike! Kako neumorno rujejo s svojim „šulvereinom“, da bi spodkopali korenine naše narodnosti; kako požrtvovalno pobirajo doneske v Avstriji, v rajhu, in izven rajha zanj, za naš počin. Ko vidimo, kako napenja naši sovragi vse žile, da bi skopali grob in položili vanj slovenski narod, tedaj bilo bi pač pregrešno pozabljenje samih sebe, če ne bi stopili v bran za velike svete interese naroda, mej katerega sinove se s ponosom štejejo!

Tua res agitur!

Teh besed ne pozabimo nikdar! Na Koroškem treba je največ truda, največ žrtv, ker se je na Koroškem največ zanemarilo. Korošci zahtevajo od nas pomoči; dajmo jim jo.

„Zatorej društva in Čitalnice, ki ste se lansko leto spomnile „Mira“, postavite tudi letos par forintov v proračun za „Mir“, in vi rodoljubi, ki ste la ni darovali za „Mir“, in vi rodoljubi, ki ste letos utrpeli oni forint, katerega ste lani darovali za „Mir“, v prospeh narodne stvari na Koroškem, položite tudi letos to majhno žrtvo na altar domovine!“

I. D.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 2. januarja.

Poljskemu časopisu „Czas“ se iz Lvova poroča, da je predsednik državnega zbora dr. Smolka že odposlal zborničnej pisarni dnevni red prve seje po božičnih praznikih. V tej seji pride na vrsto: 1. prvo branje Steudelovega predloga o fakultativnem požganju mrlincev; 2. prvo branje predloga o omejitvi pri eksekutivnej prodaji premikljivega blaga; 3. poročilo o vladnej predlogi in Roserjevem predlogu za odškodovanje po nedolžnem obsojenih; 4. poročilo o predlogih Herbst in Wurmbranda o jezikovnem vprašanji; 5. razni referati in peticije.

„Nar. Listom“ brzojavlja se iz Beča, da pri obravnavi Herbstovega in Wurmbrandovega predloga v državnem zboru upa desnica dobiti 4 glasove

večine, če bode ves Coroninjev klub glasoval z levico, kar je jako verjetno in se bodo Lienbacher, Fuchs in Neumaier zdržali glasovanja. Dalje piše omenjeni list: „To negotovost položaja zakrivila je desnica sama, ker ni prehitela levičarjev s svojim predlogom. Če sedanja večina ne reši jezikovnega vprašanja, ga bode pa večina iz levece, ali vsaj večina, katere veliki del bodo levičarji. Ta rešitev bode pa taka, da se bode desnica gotovo kesala, da se sama ni poprijela inicijative, ali vsaj porabila priložnosti pri obravnavi Herbstovega in Wurmbrandovega predloga.“ „N. Listi“ opominjajo desnico pred tako nevarnostjo, potem pa nadaljujejo: „Jezikovno vprašanje ni nič drugega, kakor izpeljava XIX. člana državnih osnovnih zakonov, ko bi desnica ta član praktično izvela, bi vsaka prednost, ki bi jo pustila nemškemu jeziku, veljala za njeno concessijo. Kar se tiče vlade, je grof Taaffe privrženec državnega jezika, pa se mu ne zdi umestno to kodificirati, ker bi to ne pospeševalo sporazumljenja narodnostij. Grof Taaffe zamenjava uzrok z učinkom in ne ve, da ravno to, ker ni preciznih jezikovnih določb, prouzročuje narodnostni preprič.“

„Prager Abendblatt“ pravi v svojem razgledu prošlega leta, da si je vlada prave avstrijske misli postavila za svoj smoter, in misli, da stoji popolnem na avstrijskem stališču če se opira na večino, ki je sestavljena iz vseh avstrijskih narodnostij, in je ponosna na to. Ministerski predsednik hoče vsekako doseči sporazumljenje vseh narodnostij. Tako resni problemi se pa ne dajo na mah izvesti, zlasti, če se vedno delajo zapreke iz hudobne volje. Pa upanje grofa Taffeja se bode izpolnilo, ker je upanje domovine. Strdnim zaupanjem in z iskrenejšo željo, da bi patrijotično delo imelo dober vspeh, pozdravljamo novo leto. — „Gazeta Lwowska“ pravi, če bode desnica postavila se samo na konservativna načela, še Hohenwartov klub ne bode ostal zjedinjen; avtonomistično načelo je jedino mogoča podlaga desnice. Lienbacher nema nikakega uzroka pritoževati se, ker je desnica podpirala vse njegove predloge. Tudi „Dziennik Polski“ meni, da samo avtonomija more biti program desnice, ne pa konservatizem. — „N. Listy“ pa pišejo o tem, da je desnica zveza jako različnih elementov, ki so se v silo združili, pa nemojo obnovega smotra. Dokler se ne določi nič o vprašanjih, kaj hoče doseči desnica, ne more se o njenej sedanjosti, še manj pa o njenej bodočnosti govoriti. Vir sedanje večine je vlada, ko bi grof Taaffe radi kake premembe nazorov v odločilnih krogih odstopil, imela bi desnica jako žalostno lice. N. Listy silijo na to, da se še v tej legisturnej dobi obravnava o volilnej reformi. Danes ima desnica večino, kdo jo bo imel v prihodnje se ne ve, če si desnica z volilno reformo ne zagotovi večine. Na Dunaji naj bi se predmetja uvrstila v mestno kurijo, kajti s tem bi se povečalo število demokratičnih poslancev.

Nekaterim českim in poljskim listom se poroča iz Dunaja, da se zdaj bavi vlada z definitivno organizacijo državnih železnic in da je sklenila, da se uvede nemščina kot uradni jezik vseh državnih avstrijskih železnic. Pri obvešanju s privatnimi strankami bodo pa deželni jeziki tudi prišli v vejjavo. — Ne ve se kako bodo Čehi in Poljaki s tem zadovoljni. — N. fr. Pr. je zvedela iz Brna, da odstopi moravski cesarski namestnik grof Schönborn, in se nadomesti šlezijjskim deželnim predsednikom marquisom Baquelmom.

Pri debati v soboto o verifikaciji krajiških poslancev v hrvaškem saboru prišlo je do burne kontroverze mej katolikom Ivčem in pravoslavcem Gjurjevičem radi nekega predstavljanja katoliških zastopnikov pri nadškofu in kardinalu Mhajloviću in pravoslavcem pri metropolitu Angeliću; tu je začel tek bratskega razpora v čisto srbskih vprašanjih. Vsi krajiški poslanci so se verficirali in naprosila se je vlada, da odpravi kr. komisariat v Krajini. — V

nezavisne časopise, gladijo si po teh pot v druge. Sklicujejo se na te in te dopise, na te in te članke, ki so jih ti in ti nezavisni časopisi prijavi in kateri so se po vsem uresničili, in uredniki teh novih novin so kmalu pridobljeni, da sprejemajo in prijavljajo od novinarskega urada navdihnena poročila teh novih zvedenih pisateljev v svojih časopisih. Ta prevara se jim tem prej posreči, ker si vsi ti najeti pisarji roko drže pri svojem sleparskem delovanju podpirajo drug drugega. Tako delajo ti pisarji novinarskega urada javno mnenje mej občinstvom, prav zaprav le širijo v svet vladno mnenje — a ker se ista stvar sto in stokrat ponavlja in poridja po raznih novinah, po zavisnih in nezavisnih, mislijo nazadnje celo misleči ljudje (razen malih izjem), da je to nepopačeno javno mnenje, da je to prava vox populi. Navadno dosta ne pomaga, da se semtertja nekateri nezavisni listi ne dajo oslepariti, ali da sleparjenje kmalu spregledajo, ter je zavrnejo; naj ti redki časopisi še tako krepko zastopajo pravico in resnico, malo misleča množica bo bode le redkoma priznala; malo misleča množica bo navadno pritegnila onim trditvam in besedam, ki

medeljo je sabor izbral Krestica za predsednika in Marka Hrista za podpredsednika z enako večino. — Srbski klub je izvolil predsednika seji odsek 10 članov in objavil narodni stranki, da ima ta odsek poverljivo mej obojima kluboma. — Narodna stranka je sklenila, stopiti v ožjo dotiko z banom. V Banatu je predsednik narodnega kluba svoj program. Isto misli storiti tudi srbski klub. — Budgetni odsek sklenil je predlagati, da se vladi dovoli indemiteta za 6 mesecev, ob enem pa zahtevati, da potem vlada predloži budget za vso kraljevino, da bodo tudi krajiški poslanci mogli udeležiti se posvetovanja budgeta svojega kraja.

Grof Bamffy, kot govornik liberalne stranke, je pri novoletnem čestitanji pri ogerskem ministerskem predsedniku poudarjal potrebo reforme gosposke zbornice in energičnega postopauja proti antisemitizmu.

Vnanje države.

Srbski ministerski svet je sklenil razpustiti sedanjo skupščino, in sklicati novo redno skupščino meseca februarja.

Kakor poročajo časniki, vrne se ruski minister vnanjih zadev Giers sredi januarja v Rusijo. — „Gazeta Narodowa“ ve povedati, da je vsled snidenja ministra Giersa s Bismarckom nastopilo tudi neko zblizanje mej Avstrijo in Rusijo. Ta časopis tudi misli, da 1884. leto mine brez vojske. — V „Post“ se piše iz Varšave, da se v poljskih in židovskih šolah ne predava v maternem jeziku, temveč v nekakej mešanici iz hebrejskega, poljskega in nemškega jezika, če tudi zakon zahteva, da se veronauk razlaga v narodnem narečju. Apuhtin, ki se je toliko ustavljal nemškemu in poljskemu jeziku, nema baje nič zoper to mešanico, katera ne pozna niti slovstva, niti slovniice. Nekaj dni je krožilo po Petrogradu proklamacije z napisom: „Od ruskih liberalcev.“ V teh se pozivljajo ruski rodoljubi, da naj ne puste delovanja proti sedanjaj vladnej sistemi samo nihilistom, a naj se ga udeležijo sami.

Turški sultan je bolgarskemu eksarhu podaril veliki kordon osmanskega reda.

„Diritto“ potrjuje vest, da bode italijanski minister vnanjih zadev Mancini poslal okrožnico do vseh italijanskih zastopnikov v inozemstvu, v katerej bode razložil pomen obiska nemškega cesarjeviča.

V francoskej zbornici prišlo je pred sklopom do jako burnih prizorov. Šlo je za vzprejate sprememb, katere je napravil senat o budgetu. Ministerski predsednik podpiral je dotični predlog poročevalca Curata in izjavil je pri tej priliki, da bode predlagal revizijo ustave, ker se mu zdi koristno, v nasprotju onim kateri zahtevajo revizijo, da bi se zavrgla. Ta izjava napravila je veliko razburjenje na skrajnej levi. Ufloviz Hureus rabil je jako razžaljive izraze proti predsedniku Ferryju, pa jih je preklcal, ko je zbornica sklenila izključiti ga iz seje. Spremembe senata so se potem potrdile. Zasedanje senata in zbornice se je potem zaključilo, in parlament se zopet odprl 15. januarja. — Angleški poslanik v Parizu bil je na svojo lastno željo vsprejet od predsednika. Ta avdijenca napravila je veliko senzacijo v francoskem glavnem mestu, in v krogih poslancev smatra se kot znamenje, da si Anglija nikakor ne pusti izvit iz pesti vloge poštenega mešetarja. V Londonu baje mislijo, da bode Francija po prisvojitvi Bac Ninha vzprejela posredovanje londonskega kabineta.

Na obletnico Gambettove smrti podali so se prijatelji pokojnega in nekateri člani Union republicaine v Ville d'Avray v hišo, kjer je umrl. V sobi, kjer je umrl, bil je napravljen katafalk oblepšan z mnogimi vencmi, mej njimi bil je eden iz belih rož Freycinetov, in tribojnico. Paul Bert imel je govor, in kazoč na zastavo, izrekel je željo, da bi se kmalu zmagonosno razvila. O vlad. bil je prišoten samo Watdeck-Rousseau. Bilo je vkupe kakih 100 oseb. Gambettini intimnejši prijatelji skle-

in naredbe, ki so jih pozneji uradni in „napoluradni“ (oficiozni) časopisi potrdili. Tako se je plačan časnikar pri uredništvu nezavisnega lista skazal kot dobro poučenega poročevalca, ter je s tem navadno pridobil popolno zaupanje. Tako so se ti plačani tiči ugnezili v razne novine ter jim brez najmanjše ovire, brez najmanjšega spodtikanja pošiljali članke in dopise; o katerih celo presleparjeni uredniki ne vedo, da izvirajo iz novinarskega urada. Po gostem, pravim, celo urednik nezavisnega lista ne ve, da njegovemu dobro poučenemu sodelavcu drugi pero vodijo, da ta kuje njegovemu časopisu dopise po tujej zapovedi, po vladnem naročilu; ker urednik ne pozna te razmere, zanaša se na odkritosrčnost in poštenost pridnega sodelavca. Po rečenem potu najeti pisarji novinarskega urada po gostem izpodrinejo pri raznih časopisih zares nezavisne poročevalce, po polnem samostalne sodelavce, ker ti, kot naravno, neso tako dobro poučeni, ker se časih celo motijo. Razni nezavisni časopisi sprejemajo tudi radi dopise in poročila, članke in razprave iz novinarskega urada, ker se ti jako ceno ali celo zastonj dobivajo. Ko so se ti enkrat ugnezili v nekatere

se po stoterih glasilih neprestano razlegajo po deželi. Če ti najetniki že urednike nezavisnih listov po gostem sleparijo, koliko lažje sleparijo občinstvo koliko lažje temu delajo ali mu pačijo javno mnenje. Kateri čitatelj bi potem še sahteval od pisatelja te vrstice, da naj te najete pisarje našteje. Nemogoč je vstreči tej zahtevi. Sedaj pa sedaj se kak tat ptiček spozna po svojem petji. Navadno se ti pisarji v svojih izdelkih (dopisih in člankih) silno šopirijo, mogočno napenjaajo ter neprestano povdajajo, kako natanko so poučeni o vseh stvareh, li se v državi godé in o katerih poročajo. Poleg e baharije (ta beseda pač ni slovenska) pa pišejo na široko in dolgo o stvari, katero bi s kratkimi besedami bili lahko poročili. Nezavisen pisatelj se ne bode nikdar tako prubtil ter bode s kratkimi besedami poročal: tako je ali pa o tem dvojimo. Pravemu pisatelju ni, da bi spisal dolg dopis, da bi prisluzil nekaj več kebrov, njemu je čas predrag za kup besed. Zveden in samostalen pisatelj se tudi ne bode košatil naspoti uredniku, ki je tako zadovoljen, da od njega kakov dopis dobi.

(Dalje prih.)

nili so pohište tako razpostavili, kakor je bilo, ko je še živel.

Dopisi.

Iz Gorice 31. decembra. [Izv. dop.] V nedeljo ob treh popoldne (zaradi pogreba gospe Fabijanove se je zborovanje jedno uro zakasnilo) imelo je goriško podporno in bralno društvo svoj tretji redni občni zbor. Udeležba je bila velika, občni društveni prostori so bili napolnjeni z društveniki, kar svedoči, da se je jelo goriško ljudstvo v obče za to velevažno društvo zanimati. Po primernem nagovoru predsednikovega poročal je tajnik o odborovem delovanju v letu 1883, denarnikar je poročal o denarnem stanju društva, katero je, kakor je bilo že poročano, jako ugodno, hišni gospodar nam je razložil, koliko pohištva ima društvo in koliko stane in g. podpredsednik je natančno poročal o računskem sklepu za 1883 in proračunu za leto 1884. Vsa poročila so društveniki pohvalno naznanje vneli in odobrili.

Na to predlagal g. predsednik Povše po nasvetu odborov, naj bi se naš prevzvišeni knezo-nadškof g. Alojzij Zorn, kateri je že pri različnih prilikah pokazal, da mu je razvoj društva pri srcu, imenoval častnim udom podpornega društva. Ta predlog je bil z naidušenjem jednoglasno vzprejet in burnimi živoklici pozdravljen. Posebna deputacija izvoljena iz odbora bo dotično diplomo milostljivega knezo-nadškofa poklonila.

Potem se je vršila volitev predsednika in odbornikov. Gledé prve volitve poprime nek društvenik besedo ter predlagal z ozirom na lepe napredke društva in izbornu voditeljstvo do sedaj in z nado, da bo g. predsednik tudi naprej tako krepko društvo vodil in zanj požrtovalno delal, naj se izvoli per accimantionem g. vodja Povše predsednikom. Predlog je bil s živahnimi živoklici in velikim naidušenjem vzprejet. V odbor so bili voljeni potem večinoma prejšnji odborniki, vnovič je ustopil v odbor g. Hil. Zorn, katehet na tukajšnji c. kr. višji realki.

Pri točki razni nasveti predlagali je društvenik in zidarski mojster Bala, da bi se pravila prenaradila tako, da bodo društveniki, ki so 12, 15, 20 in 25 let pri društvu, kateri redno plačujejo in bi se ponesrečili ali bi si sploh vsled starosti ne mogli ničesar prislužiti, primerno pokojnino dobivali.

Predlog je bil izrečen v premišljevanje in pretresovanje odboru, kateri ima v prihodnjem rednem zboru o tem poročati, oziroma konkretne predloge staviti.

Konečno vršila se je v društvenih prostorih dražba časopisov.

Iz Sevnice 31. decembra. [Izv. dop.] V Sevnici je bila 16. decembra volitev v odbor kmetijske podružnice. Pri volitvi zmagali so narodnjaki z 22 glasovi proti 20! gosp. Lentek izvoljen je predsednikom, g. Medic podpredsednikom, in odborniki so gg.: Simončič, Cerjak, Boštjančič, župnik Šibal iz Sevnice in župnik Walter iz Reichenburga ter gosp. Jamšek, nadučitelj v Reichenburgu. Kautschitsch, dosedanji predsednik, in glasoviti Ausserer s svojimi pristaši neso mogli skrivati svoj poparjenosti. Ako bo volitev v Gradci potrjena (mora biti. Ur.), potem je zopet jedna „kula“, o nasprotnikov zapuščena, po Slovencih — če Bog da na vselej — zasedena. Na tukajšnji šulvereinovi šoli sta že dva učitelja, ki vabita in vabita slovenske otroke v svojo ponemčevalnico; pri zboru sa agitirala zoper narodnjake. — Naj bi se šla sot, taki težanjasti neslanci, mesto da našo nado — pažijo. Škoda za našo mladino, pa tudi škoda za našo lepo zemljo, iz katere so začele take strupene gobe poganjati. Meni, kot poznavatelju krotkih štajerskih Slovencev in teh otrok, se gabi do te šole in nje zastopnikov. Podobna se mi zdita ta učitelja — spačitelja onim ljudem v Malej Aziji, ki sužnje skopljujejo in pročujejo. —

A „vsaka sila do vremena“
Če bo sad — bo brez semena.

Iz Kranjskega 1. jan. [Izv. dop.] (— še „bralno društvo“) je priredilo zadnji dan eta svojim družnikom izredno krasno zabavo, s katero se jim je neizmerno prikupilo. Pevski zbor našega društva je pokazal, koliko se more z marljivostjo in ljubeznijo ter s slozanim delovanjem tudi v mestecih doseči. Naš čvrsti pevski zbor prednašal je ta večer težko skozi in skozi mikavne konde ter deloma tudi nove točke, s katerimi bi lah v vsakem velikem mestu nastopil. Izenadil nas je zlasti s „kita“ ko popotnico“ in z „laskimi kolitij“,

kateri točki ste se eksatno izpeljali. Največja zasluga pa gre neutrudljivemu pevovodji za novo (v slovenskem tekstu in za slovenske odnošaje prirejeno) 3. točko: „Graščak in kmeta“, šaljiv prizor z glasbo, pri katerem so se gospodje pevci P., R. in V. skazali mojstre v petji, kretanju in v kostimih. Priporočamo slovenskim čitalnicam to novo zabavno točko (v nemškem: „Der Amtmann“) najtopleje. Mišna čveterospava „Miha se ženi“ in „Naš maček“ sta sicer znana tudi drugod, a omenjamo ju, ker sta se pri nas tako izbornu izvrševala in ker nas je g. P. (Maček-solo) s svojim mijavkanjem tako prijetno kratkočasil. — Naša pevška korenina, prezaslužni gosp. Š., je pel v kostimu „Starega Kranjca“, — kako eksatno — tega mi ni treba omenjati. Vesela mazurka „Danes tukaj“ je lep zbor, zlasti v rokah dobrih pevcev, kakršni so naši; posebna hvala gre tenoristu gosp. V., ki se žrtvuje društvu, če tudi je kdaj bolehav, kakor je bil še pred zadnjo zabavo; a vender je prišel, da le svojih tovarišev in ljubljene g. pevovodje ni v zadrego pripravil. „Loterija“ je bila oddihljaj gg. pevcem, a naposled je o polnoči vzel g. L. v imenu društva slovo od prebitro minolega veselega 1883. leta ter napil vsem navzočnim „veselo novo leto 1884“.

V soboto bode imelo društvo „občni zbor“ ter se posvetovalo o delovanju v bodočem letu. Naj društvo v tem duhu, kakor lansko leto še dalje deluje. Naj se naroči na obilo slovenskih listov, naj prislopi tudi k slovenskim literarnim društvom, naj goji še dalje petje, godbo in gledališče. Skušalo pa naj bi po primernem potu svoj delokrog še tako razširiti, da bi koristilo tudi okolici, morebiti z ustanovitvijo male „ljudske knjižnice“ v smislu predloga nekega odbornika. Preudarite, blagi domoljubi, o katerih je svet prepričan, da tudi knetskemu našemu ljudstvu dobro želite, njegove nasvete in ukrenite tako, kakor bode našemu vrlému društvu najbolje ugajalo.

Iz Postojne 1. jan. [Izv. dop.] (Vesela za revne šolarje.) Lepa stara navada, da so bili revni šolarji o zimskem času zastoj oblečeni, tudi letos ni izostala. Prejšnja leta je to preskrbovala pokojna gospa Josipina Lavrenčičeva, katere revna šolska mladina in sploh vsi reveži Postojnski nikdar pozabili ne bodo. Letos ste pa stopili na čelo temu dobrodušnemu namenu gospa Josipina Vičičeva in gospa Josipina Kraigherova ml., blaga hčerka prerano umrle gospe J. Lavrenčičeve. Hodili sti omenjeni blagi gospi od hiše do hiše, od družine do družine ter prosili v imenu revne šolske mladine dobrotkov za tombolo in tudi nabirale prostovoljnih darov v denarji. Povsod ste bili prijazno vzprejeti ter nabrali res krasne dobrotke in tudi veliko svoto v denarji. — Dne 2. decembra m. l. bila je tombola v lepih prostorih g. Mir. Vičiča. Kako da ljudstvo rado pomaga revežem, videlo se je oni večer, kajti bili so vsi spoduji in zgoraji prostori polni gostov. Nabralo se je pa tudi čistega dohodka blizu 220 gold., res velika svota za naš trg. Tombolo zadel je g. učitelj J. Dimnik, katere pa ni pridržal za se, temveč jo daroval dobrodušnemu namenu. Tako storili so tudi s svojimi dobrotki gg. Makso Lavrenčič, Fran Kajbič, Matija Lavrenčič in Fran Kogej, za kar jim gre le čast in hvala.

Dan 23. decembra m. l. bil je določen za razdelitev obleke v šoli. Nabralo se je omenjeni dan v razredu dekleške šole obilo gospode in veliko družega občinstva, želeč izvedeti, koliko otrok bode oblečenih. In res v veliko začudenje vseh navzočih, dobilo je 60 otrok lepo novo obleko, za kar naj boje na tem mestu v imenu šolske mladine gospoda J. Vičičeva in J. Kraigherovi največja čast in najtoplejša hvala izrečena. Veliko zahvalo za službo tudi ljubke gospodične hčerke Vičičeve: Mimica, Amalija, Josipina in Tončika, katere so se skozi štirinajst dni dan za dnevom brezplačno trudile in šivale obleko za uboge otroke. Vrhu obleke dobil je še tudi vsak otrok zavitek s figami, orehi, povitnico itd., kar so darovale dobre gospe in tukajšnji trgovec g. Cvetko Ditrich. — Predno se je pa začela obleka deliti, razložil naš čislani dekan g. Janez vitez Hofstetter to lepo navado prav z lepimi in jedrnatimi besedami ter se zgoraj omenjenima gospodoma v imenu obdarovane mladine prav toplo zahvaljuje in ju prosi, naj tudi v prihodnje blagovoliti žrtvovati svoj trud v prid in korist revne šolske mladine, katerej je naš č. gosp. dekan res tolikanj prijatelj.

Od Save 1. jan. [Izv. dop.] Dolgo je bilo za Savo pri Kranjcih in Štajercih, zelo mrtvo živ-

ljenje; narodne razmere neso bile nič kaj ugodne. V Sevnici na pr. je bilo veliko nemškutarije, v Krškem na Kranjskem skoro isto. V teh krajih so domoljubje zdaj vse na bolje obrnili. Počasi pa stvar v Rajhenburgu in Brežicah napreduje. V Rajhenburgu so na pr. imeli te dni občinske volitve in imeli bodo kmalu volitev občinskega predstojnika; pa iz izvoljenih občinskih odbornikov nikakor ne morejo na čelo postaviti narodnega župana, ker skoro v celem odboru ni sposobnega odličnega narodnega moža. Izbrali si bodo pač župana, ki v narodnem obziru ne bode vode kalil. Rajhenburžani pač — dokler nimajo domače odlične narodne inteligencije — najbolje storé, da poslušajo svete vrle duhovščine in pametnega učiteljstva.

Iz Brežic se malo čuje o narodnem gibanju, pa tudi o nemškutarskem rogoviljenju ne. Brežki nemškutarji bi menda že razsajali, pa imajo pred nekaterimi vrlimi narodnjaki v mestu — rešpekt, in poslepni so menda že večkrat zabranili, da se ne upajo Brežičanom nagajati s kakimi „Schulvereinsversammlungen“. Le tako naprej, in še nekoliko čvrsteje!

Domače stvari.

— (Silvestrov večer) združil je v Čitalnici v prijetno veselico toliko občinstva, da se je smel tisti srečnega imenovati, ki je dobil količjak ugoden prostor. Vse točke obširnega in posebno srečno izbranega sporeda izvajale so se eksatno in vzbujale mnogo odobravanja in rokopleska. Isto velja o nepričakovanej točki, da je govor, — pozdrav novemu letu — prepovedan. Veselostni „Živio!“ zaorili so mej občinstvom in vsakdo si je mogel te živoklice tolmačiti po svoje. A dasi ni bilo možno, niti dovoljeno, oficijelno se posloviti od starega in pozdraviti novo leto, vender ta prepoved ni, da bi rekel, kalila splošne zabave in ko se je pričel ples, vrtil in sukal se je mladi svet s toliko živahnostjo in eleganco, do ranega jutra, da je bil vsakdo veselo iznenaden, celo tisti, katerim je vlekli čvček in slabo pivo nagrbnilo nevoljno čelo. Ne baš vzgledna pijača in še neka druga malenkost, bili ste senčna stran tega sicer vseskozi vrlo zabavnega večera.

— (Imenovanja pri Ljubljanskem mestnem magistratu.) Mestni zbor Ljubljanski je v tajnej seji 31. decembra 1883., katera je trajala od 5. do 1/8. ure zvečer imenoval drugim magistratnim svetnikom magistratnega tajnika g. Ivana Vončina; magistratnim tajnikom c. kr. konceptnega praktika pri deželni vladi kranjske g. Matijo Zamido; prvim mestnim inženirjem dosedanjega družega mestnega inženirja g. Ivana Duffé-ja in družim mestnim inženirjem g. Jaromira Hanuš-a, inženirja v Pragi.

— („Ljubljanskega Zvona“) izšla je prva letošnja številka. Vsebina: 1. Nenad: Oblaku. Pesen. — 2. Dr. I. Tavčar: Mrtva srca. Povest. 3. Ivan Frnke: Pogreb v Indiskem Oceanu. — 4. E. Lah: Zemljepisne črtice. I. Bohinj. — 5. J. Trdina: Bajke in povesti o Gorjancih 18. — 6. Janko Kersnik: Rojenica. — 7. A. Fuotek: Grajski zvon. — 8. J. Trinko: Narodne stvari. I. Vedomec. — 9. L. Žvab: Črtica o Primoži Trubarji. — 10. S. Rutar: Kranjsko — Krajna. — 11. Kužičevna poročila: I. Al. Hudovernik: Slovenski Pravniki. II. Andrej Kragelj: Quattor evangeliorum versionis palae-slovenicae Codex Mariannus. III. K. Štrekelj: Nove hipoteze o glagolici in cirilici. — 12. A. S.: Kratice meterskim meram in utežim. — 13. Slovenski glasnik. — Zares veliko prelepega in mnogo-vrstnega gradiva in veseli moramo biti, da nam izhaja tak leposloven list, ki je izredne važnosti za naše slovstvo.

— (V Postojini) je pri večerni zabavi na Silvestrov večer v Čitalnici nabrala ljubezniva gospodičina Irena Baseljakova 13 gld. za „Mir“. Bog blagoslovi delo v borbi za sveto stvar osivelega hrabrega Einšpielerja. Dne 13. t. m. pridedi naše društvo veliko veselico z gledališčno igro, pri kateri bode sodeloval znani komik g. Anton Dietrich. Pokažimo z obilno udeležbo, da znamo ceniti zaslužnega moža.

— (Nepoboljšljiva vlačuga.) Začetkom eta 1883. bila je pri magistratu Ljubljanskem prva zaprta vlačuga Jera Zajec, katera je tedaj v zapisniku dobila št. 1. Tekom prošlega leta je še večkrat prišla v oblast in oskrbo našega redarstva in

klic, k
o odl
ajhuš
sovrži
oni, a
nem z
avstrij
važen.
ni,
i

v svoje doslednosti skrbela je tudi za to, da je
tudi srečno zaključila lepo vrsto v preteklem letu
pri magistratu pod ključ dejanih oseb. Na Silvestrov
večer deli so jo zopet pod ključ in kot zadnjo v tej
vrsti upisal so jo pod št. 1365. Tu se pač sme
reči: kakšen začetek, tak tudi konec.
— (Županijska volitev občine Jabla-
niške) vršila se je 20. m. m., in bil je občn-
skim načelnikom zopet izvoljen mnogozasluzeni s
srebrnim križem s krono odlikovani gosp. Jos. Po-
tapan posestnik iz Dol. Zemona, svetovalci pa:
Gg. Andrej Samsa posestnik iz Dol. Zemona, Miha
Gržina posestnik iz Vrbove in Jos. Loger po-
sestnik iz Vrbovega. Živeli!

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Ptuj 2. januarja. Na prošnjo mnogih
odličnih rodoljubov iz vseh volilnih okrajev
prevzel je znani slovenski boritelj Božidar Raič
kandidaturo državnega poslanca namesto umr-
lega Hermana. Slava mu!

Rim 2. januarja. Glede jurisdikcije v
Tuneziji sklenil se je mej Italijo in Francosko
dogovor.

London 2. januarja. Kraljevim dekretom
odpravi se jurisdikcija angleškega konsu-
lata v Tunisu.

Ljudsko sredstvo. Moll-ovo „Francosko
žganje in sol“ daje ravno tako uspešno kakor ceneno
sredstvo proti trganji po udih, ranah, oteklinah itd. Cena
steklenici z navodom 80 kr. Vsak dan razpošilja po poš-
nem povzetju A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik,
na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se
izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in
podpisom. 9 (690—2)

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
31. dec.	7. zjutraj	748.79 mm.	— 8.2°C	sl. sev.	jas.	0.00 mm.
	2. pop.	748.57 mm.	— 0.8°C	sl. svz.	jas.	snega.
	9. zvečer	749.77 mm.	— 5.8°C	sl. svz.	jas.	snega.
1. jan.	7. zjutraj	750.37 mm.	— 4.8°C	sl. vzh.	obl.	0.00 mm.
	2. pop.	749.69 mm.	— 0.6°C	sl. svz.	d. jas.	snega.
	9. zvečer	750.21 mm.	— 8.4°C	sl. svz.	jas.	snega.

Srednja temperatura obeh dni je znašala — 4.9° in
— 4.6°, oziroma za 2.0° in 1.3° pod normalom.

Tržne cene v Ljubljani

dné 2. januarja t. l.

	gld.	kr.
Pšenica, hektoliter	7	96
Rež,	5	20
Ječmen	4	55
Oves,	2	92
Ajda,	5	20
Proso,	5	20
Koruza,	5	40
Leča,	8	50
Grah	8	50
Pižol	9	50
Krompir, 100 kilogramov	2	86
Maslo, kilogram	—	96
Mast,	—	86
Špeh frišen	—	60
„ povišen,	—	74
Surovo maslo,	—	85
Jajca, jedno	—	3 1/2
Mleko, liter	—	8
Goveje meso, kilogram	—	60
Telečje	—	56
Svinjsko	—	52
Koštrunovo	—	36
Kokoš	—	45
Golob	—	15
Seno, 100 kilogramov	2	16
Slama,	1	96
Drva trda, 4 kv. metre	7	—
„ mehka,	4	50

Trboveljski gladki premog

cenejši kakor povsod drugje prodaje

Robert Kauscheg,

na Dunajski cesti št. 18.

v Gradišči št. 9.

(774—7)

Ako se vzame:			
10.000 kg. = 1 železniški voz, stane 50 kg.	38 1/2	kr.	} iz kolodvora.
5.000 „ = 1/2 železniškega voza,	50	„	
2.500 „ = 1/4 „	50	„	
2.000 „ = 40 colnih stotov	50	„	} iz magazina.
1.000 „ = 20 „	50	„	
500 „ = 10 „	50	„	
250 „ = 5 „	50	„	

Izdatelj in odgovorni urednik **Makso Armic.**

Dunajska borza

dné 2. januarja t. l.

(izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	79 gld.	10
Srebrna renta	79	90
Zlata renta	99	25
5% marena renta	93	25
Akcije narodne banke	843	—
Kreditne akcije	291	40
London	121	—
Srebro	—	—
Napol.	—	59 1/2
C. kr. cekini.	—	72
Nemške marke	—	30
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	121
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	167
4% avstr. zlata renta, davka prosta.	98	85
Ogrska zlata renta 6%	120	85
„ „	88	70
„ papirna renta 5%	85	80
5% štajerske zemljišč. od. ez. oblig.	104	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	115
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	119	25
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	103	40
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	104	75
Kreditne srečke	100 gld.	173
Rudolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	110
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	218	25

Vabilo na naročbo.

Z novim letom nastopi

„ŠKRAT“

zabavno zbadljiv in šalljiv list,

izhajajoč 2krat na mesec, svoj II. tečaj. Razen kratkih po-
vestij in raznovrstnega zabavnega in satiričnega gradiva
prinaša tudi, kakor preteklo leto, lične podobe. Tudi
„ŠKRAT“ je nezavisen list, kajti zavisen je jediso od
dobrega humorja in od naklonjenosti svojih naročnikov, do
katerih se obrača s prošnjo, da ga tudi v prihodnjem letu
s sodelovanjem in naročbo podpirajo, da bo vsestranski
ustrejal prevzetej nalogi.

Cena za vse leto 3 gld., za pol leta 1 gld. 50 kr.,
za četrt leta 80 kr. Posamezne številke po 15 kr.

Uredništvo in upravišstvo „ŠKRATA“

v Ljubljani, „Narodna Tiskarna“.

ostanekov suka
5000
1 (788—5)
po 3—4 metre v vseh barvah za polno moško obleko,
pošilja po poštmem povzetju — ostanek po 5 gld.
L. Storch v Brnu.
Ako bi se blago ne dopadalo, se more zamenjati.

Kupite s firmo
„NARODNA TISKARNA“
v Ljubljani.

Slava pesnika S. Gregorčiča

dobiva na dan in noč papir, ki ga v „Narodu“
nej tis — Cena 20 kr. po pošti 25 kr.

Priznana nepokvarjena, izvrstne

voščene sveče

izdelujejo (652—15)

P. & R. Seemann v Ljubljani.

NAJBOLJŠI

PAPIR ZA CIGARETE

JE

LE HOUBLON

Franosk fabrikat.

PRED PONAREJANJEM SE SVARI!!!

Pravi je ta papir za cigarete samo
tedaj, če ima vsak list znamko LE
HOUBLON in vsak karton nosi
varstveno znamko in signaturo

Rowley & Henry
Proprietary du Brevet
OAWLEY & HENRY, alleingige Fabrikanten, PARIS

Vaše blagorodje!

Moj 85letni oča boval je nekaj let sem na zapeki, spojeni z neznosnimi
bolečinami in na zlatej žil. Uporabljal je mnoga sredstva, katera so mu naveto-
vali zdravniki, pa vse brez uspeha. Slučajno čital sem o Vašem, dr. Rosovem
zdravilni balzamu, naročil si dve steklenici in po njih uporabi postal je moj oča
zopet zdrav; popravil se je toliko, da sedaj mirno spava, doim mu prej ni dalo
dlje spati, nego jedno sam urico. Blagoslovim Vas tedaj v imenu svojega pri-
letnega očeta.

S spoštovanjem

Fran Janak,

agent kneza Schwarzenberg-a.

Temešvar (na Ogrskem), 10. septembra 1876.

Hitra in gotova

pomoč boleznim v želodci in njih posledicam.

Vzdržanje zdravja

obstoji jedino v tem, da se zdrži in pospešuje dobro prebavljenje, kajti to je glavni
pogoj zdravja in telesne in duševne kreposti. Najboljše domače sredstvo, da se
prebavljenje uravna, da se pravo mešanje krvi doseže, da se odstranijo prijeni in
stabi deli krvi, je že več let splošno znani in priljubljeni

dr. Rosov zdravilni balzam.

Izdelan je iz najboljših, krepljivo zdravilnih zelišč jako skrbno, upliva uspešno
pri vseh težavah pri prebavljenju, osobito pri slabem apetitu, napetosti, bljemanju, teženju
in želodčnih boleznih, pri krči v želodci, pri prenapolnjenosti želodca z jedmi, zaslinjenju,
krvnem natoku, hemoroidah, žilnih bolečinah, pri bolečinah v črevis, hipohondriji in
mežanholiji (vsled motenja prebave); isti oživlja vso delavnost prebave, napravlja kri
zdravo in čisto in telesu da zopet prejšnjo moč in zdranje. Vsled tega svojega izvr-
snega upliva je zdaj gotovo in priznano ljudsko domače sredstvo postal
in se splošno razširil.

Na stotine pisem v priznanje je na razgled pripravljenih. Razpošilja se na
frankirane dopise na vse kraje proti poštenu povzetju svote.

Svarjenje!

Da se izogne neljubim napakam, zato prosim vse p. t. gg. naročnike, naj
povsod izrečno dr. Rosov zdravilni balzam iz lekarne B. Fragnerja v Pragi
zahtevajo, kajti opazil sem, da o naročniki na več krajih dobili neuspešno zmes,
ako so zahtevali samo zdravilni balzam, in ne izrečno dr. Rosovega zdravilnega
balzama.

Pravi

dr. Rosov zdravilni balzam

dobi se samo v glavnej zalogi izdelovalca B. Fragnerja, lekarna „č. črnemu
orlu“ v Pragi, Ecke der Spornergasse Nr. 205—3.

V Ljubljani: G. Piccoli, lekar; Vlj. Mayr, lekar; Eras. Birschitz, lekar;
Jos. Svoboda, lekar; J. pl. Trizoczky, lekar. V Postojani: Fr. Baecarloch,
lekar. V Kranju: K. Šavnik, lekar. V Novem mestu: Dom. Rizzoli, lekar.
V Kamniku: Jos. Močnik, lekar. V Gorici: G. Christoforietti, lekar; R.
Kürner, lekar; G. B. Pontoni, lekar. V Ogleit: Della Damaso, lekar. V
Trstu: Ed. de Leitenburg, lekar; G. Prendini, lekar; G. B. Foraboschi,
lekar; Jak. Serravalle, lekar. V Zagrebu: G. Arazin, lekar.

Vse lekarne in večje trgovine z medicinskim blagom v Avstro-
Ogrski imajo zalogo tega zdravilnega balzama.

Isto tam:

Praško vseučno domače mazilo,

gotovo in izkušeno zdravilo zoper prisad, rane in ulesi.

Dobro rabi zoper prisad, ustavljanje mleka in če postajajo ženske psi trde,
kadar se otrok odstavi; zoper abscese, krvava ulesa, gnojne mozoljčke, črmati
tur; zoper zanohtnico ali takozvana črva na prstih; zoper obustavljanje, čekline,
bezgavke, izrastke, mrgsko kost.

Vsak prisad, otekina, ukoščanje, napihnenje se kmalu ozdravi; kjer je pa
prišlo uže gnojiti, ule izsesa v pikem in brez bolečin ozdravi.

V ikatljah po 25 in 35 kr.

(14—14)

Balzam za uho.

Skušeno in po mnogih poskusih kot najzanesljivejše sredstvo znano, odstrani
naglušnost, in po njem se dobi popolno uže zgubljen sluh. 1 allienca 1 gldav. velj.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.